

SAM NUJOMA
predsednik SVAPO

Pokret nesvrstanosti i borba za nacionalno oslobođenje u južnoj Africi

Dozvolite mi da se ukratko osvrnem na aktuelnu političku situaciju na južnoafričkom potkontinentu uopšte, i u Namibiji posebno, kao i da se zadržim na nekim značajnim pitanjima koja se odnose na sudbinu čovečanstva. No, pre nego što to učinim, želeo bih da skrenem pažnju cenjenih delegata na činjenicu da nema ni tri godine on kako je naš narod, zajedno sa ostalim članovima progresivne zajednice, proslavio petnaestu godišnjicu oružane oslobodilačke borbe, koju su naši herojski saborci iz Oslobodilačke armije Namibije vodili protiv tiranskog rasističkog režima Južne Afrike, nezakonitog i tvrdoglavog okupatora naše otadžbine Namibije.

Naš narod je 26. avgusta 1966, ujedinjen pod nacionalnom zastavom SVAPO, doneo hrabru odluku da se digne na oružje protiv rasističkog južnoafričkog fašizma i nezakonite okupacije. Toga dana je metak ispaljen iz puške našeg gerilca, borca za slobodu, prvi put pogodio jednog rasističkog vojnika. Bilo je to u Ongulumbase, u severozapadnom delu naše zemlje, i od toga dana oružana borba za slobodu rasplamtela se u ovom delu Afrike i nastaviće se sve dok naš narod ne otme vlast iz ruku rasističkih ugnjetača.

Dozvolite mi da pomenem samo neke uspehe koje su naši hrabri borci ostvarili u borbi protiv terorističkih okupacionih trupa Južne Afrike u Namibiji. Ograničiću se na period od 26. avgusta prošle godine do ovog avgusta. Mogu s ponosom da kažem da, uprkos složenom naoružanju fašista iz Pretorije, naš borbeni narod stalno vodi uspešne oružane operacije širom naše zemlje, posebno u severnim delovima. U tom periodu, na primer, snage Oslobodilačke

armije Namibije ubile su 891 rasistu i plaćenika, ranile više od 1.453, potpuno uništile ili zarobile 77 neprijateljskih kamiona, delimično ili potpuno uništile 19 neprijateljskih baza i logora, uključujući i onaj u Ruacani (treba napomenuti da se sve ovo dogodilo pošto je rasistička Južna Afrika preko svoje propagandne mreže tvrdila da je »sломila kičmu SVAPO«). U svakom slučaju, naši borci su oborili i pet neprijateljskih mlaznih bombardera, kao i četiri helikoptera. Zarobili smo dva rasistička vojnika i dvadeset naoružanih agenata. U istom periodu naši borci su uspeli da parališu i nekoliko neprijateljskih komunikacionih instalacija i instalacija za snabdevanje vodom. Uzgred budi rečeno, upravo je stigla vest iz neprijateljskih izvora da su četiri njihova komandanta ubijena od strane »terorista« SVAPO u »operacionim zonama« za poslednje dve nedelje! Zamolili bismo vas da otvorite svoje radio-aparate da biste saznali šta se sve sprema rasistima u Namibiji od sada pa nadalje...

Sjajna pobeda Saveza patriotskog fronta u Zimbabveu nad sramnim naseljeničkim kolonijalnim režimom i njegovim korumpiranim marionetama dala je novi podstrek naporima naroda Namibije i Južne Afrike u njihovoj rešenosti i opredeljenju da potpuno unište rasistički južnoafrički fašistički režim manjine, njegove represivne institucije i reakcionarne manifestacije, koje moraju ustupiti mesto narodnim demokratijama i narodnim institucijama.

Štaviše, pomeranje granice slobode sa reke Zambezi na Limpopo još više je izložilo rasistički režim oružanim akcijama južnoafričkog pokreta Afričkog nacionalnog kongresa i SVAPO u Namibiji i već su pokazali svoju sposobnost i borbenu snagu napadom na središte rasističke moći omraženog Botinog režima, stvarajući tako nesigurnost tog režima, beznade i političku krizu. Ove odvažne akcije bez sumnje će se pojačavati, sve dok ovaj režim bude vršio nasilje nad većinom afričkog naroda.

U Namibiji rasistički režim, s blagoslovom svojih imperijalističkih saveznika i mentora, i uz njihov podstrek, i dalje održava supremaciju belaca putem učvršćivanja svoje reakcionarne politike, koja se sastoji u tome da podeli naš narod na etničkoj osnovi i da mu nametne neokolonijalni režim protiv njegove volje i njegovih stremljenja. Idući tim pravcem, režim se upustio u masovna hapšenja, zatvaranja, mučenja, ubijanja i vršenje nasilja nad našim narodom, naročito nad liderima, članovima i pristalicama SVAPO.

Danas, rasistička Južna Afrika, težeći svome cilju, pretvorila je Namibiju u zonu rata. Više od sto hiljada južnoafričkih vojnika rasporedilo se na celom prostoru naše domovine. Teško naoružanje

pustoši naše tle i kosi naše ljude u osvetoljubivoj odmazdi. Naše majke, sestre i kćeri postaju žrtve zlostavljanja i silovanja. Naši očevi, braća i sinovi nestaju pod naletom kuršuma kao sumnjivi mogućni »neprijatelji« sistema. Stotine su nestale pod tajanstvenim okolnostima, desetine čame zatvorene na ostrvu Roben i u drugim južnoafričkim tamnicama. Mnogi drugi, znani i neznani, životare po koncentracionim logorima, kao što je onaj u Hardapu, ili po tajnim ćelijama širom Namibije. Naša sela, zaseoci, letina, crkve i škole spaljuju se i bombarduju nekažnjeno. Namibijske porodice su odvojene od svog tla, od zemlje i zajednice. Zle sile apartheidske vojne okupacije nastoje da podignu brata protiv brata, sestru protiv sestre, oca protiv sina.

Uprkos naporima međunarodne zajednice da pronađu rešenje putem pregovora, koje bi imalo za cilj dekolonizaciju Namibije preko demokratski organizovanih, slobodnih i korektnih izbora pod nadzorom i kontrolom UN i u saglasnosti sa rezolucijom Saveta bezbednosti broj 435 (1978), ovaj režim je prkosno odlučio da nametne svoje marionete, stvorivši i podržavajući takozvani savet ministara, koji se sastoji od 12 plemenskih celina, a predsednik mu je izvesan Dik Madž, naseljenik-kolonijalista, dok rad saveta potpuno kontroliše rasistički predsednik Južne Afrike. Štaviše, ilegalni rasistički režim u Pretoriji održava u Namibiji svoje vojne arsenale, podižući i šireći vojne baze i vojne instalacije širom Namibije, regrutujući sve veći broj lokalnih naoružanih bandita i plaćenika iz Zapadne Evrope, kao i po zlu poznate Sellous skaute koji beže iz Zimbabvea. On takođe regrutuje sve za vojsku sposobne Namibijce u takozvanu Teritorijalnu armiju jugozapadne Afrike i Namibije, koja je uspostavljena 1. avgusta 1980, s ciljem da obezbedi dalju vojnu okupaciju Namibije.

Uzmičući pod žestokim naletima narodne Oslobodilačke armije Namibije i pometena svojim neuspehom da uništi SVAPO i namibijsku revoluciju, u očajničkom i uzaludnom nastojanju da liši SVAPO međunarodne podrške, fašistička hunta u Pretoriji organizovala je najbrutalniju terorističku i vojnu odmazdu u vidu agresije i napada na miroljubive susedne nezavisne afričke zemlje, naročito na Narodnu Republiku Angolu, gde ubija hiljade nedužnih građana i uništava ogromna materijalna dobra, pa na taj način vrši ekonomsku i socijalnu destrukciju u ovim zemljama i ugrožava mir i bezbednost ne samo u ovom delu sveta, već i u međunarodnim razmerama. Ove zemlje i bratski narodi koji nose breme oslobodilačke borbe zaslužuju konkretnu materijalnu pomoć svih progresivnih snaga i miroljubivih naroda. Sve treba učiniti da se iznesu na videlo

zločini koje rasistička Južna Afrika vrši u dosluhu sa zapadnim silama, naročito sa SAD, Velikom Britanijom, Francuskom, Saveznom Republikom Nemačkom, Kanadom, Japanom, sa svojim saveznicima i transnacionalnim korporacijama, koje nastavljaju da pružaju ogromnu ekonomsku, političku, vojnu i tehnološku pomoć rasističkoj Južnoj Africi, doprinoseći na taj način bestijalnom agresivnom divljanju tog fašističkog režima. Ove članice NATO-a čine to uprkos protestima i zahtevima naroda Namibije i Južne Afrike da prestanu da snabdevaju oružjem ovaj neonacistički režim, koji je sebi prigrabio pravo da napadne svaku nezavisnu afričku zemlju južno od ekvatora, koja, po njegovom mišljenju predstavlja pretnju njegovom opstanku.

Činjenica je da rasistička Južna Afrika i zemlje koje je podržavaju još uvek insistiraju na odbrani svojih interesa i zadržavaju svoje pozicije. Zahvaljujući neograničenoj pomoći, vojnoj, političkoj, ekonomskoj, finansijskoj, nuklearnoj i tehnološkoj, koju rasistički režim u Pretoriji uživa, a koju mu pružaju njegovi zapadni zaštitnici, posebno Reganova administracija, rasisti i dalje ometaju i blokiraju svaki miroljubivi napor *SVAPO* i međunarodne zajednice u pravcu nalaženja rešenja putem pregovora.

Ovaj teroristički režim, štaviše, vrši agresiju i provokativne akcije protiv miroljubivih država u susedstvu Namibije, naročito protiv Angole, ubijajući, sakateći, proterujući hiljade ljudi i uništavajući dobra, stoku i puteve.

U ovom trenutku rasistička Južna Afrika i njene plaćeničke kohorte vrše neizazvanu agresiju i vojnu okupaciju na velikom prostoru južnog dela Narodne Republike Angole, uključujući gradove Mulemba, Nehove, Ndova, Mupa, Evale, Chana, Caiolua, Mutako, Cahama, Chitumba, bombardujući angolsku provincijsku prestonicu Ondiva u provinciji Kunene, kao i grad Xangongo.

Rasističke ubice moraju biti naterane da povuku svoje trupe iza reke Orange, gde će morati da se nađu lice u lice sa gerilcima i da podnesu revolucionarne nalete naroda Južne Afrike. A ako tiranski režim hoće da se njegove snage suoče sa snagama *SVAPO* i Narodne oslobodilačke armije Namibije — do čega je već došlo — onda je to u Namibiji, a ne u Angoli. Naši hrabri borci su u samoj Namibiji, u prestonici Vindoeuku i južno od nje. Uostalom, taj diskreditovani režim je već bio primoran da prizna ovu činjenicu, pa otuda i njegovi uporni napadi na Angolu. On stoga mora prestati da izobličuje istinu opravdavajući svoj fašistički, ratoborni karakter i svoje hegemonističke ambicije pod plaštom »prodora u Angolu u potrazi za teroristima *SVAPO*«. To je potpuna besmislica.

Zašto nas ne traže u Ruacani gde su njihove trupe poslednji put potučene, a logor uništen 16. jula od strane naših boraca! Mi dobro znamo da je ovo očajnička akcija jednog džina na umoru, čiji je ropac samo pitanje vremena.

Želeo bih da ovde pozdravim radničku partiju *MPLA* i druge angolske odbrambene i masovne organizacije, a nadasve druga predsednika Hose Edvarda dos Santosa, i da izrazim divljenje njihovoj hrabrosti i odlučnosti s kojom brane svoju domovinu, zadojeni revolucionarnim principijelnim duhom osnivača *MPLA* i angolske nacije, vođe angolske revolucije, pokojnog predsednika Agostina Neta.

Režim u Pretoriji opsednut je fašizmom. Ne smemo očekivati da će on okončati svoju nezakonitu okupaciju i povući se iz Namibije svojevoljno. On će nastaviti svoju kampanju kleveta i laži o našem pokretu i našoj revoluciji. On će se sve više angažovati u akciji destabilizacije naših suseda. Uostalom, ovaj režim i njegovi zapadni saveznici, naročito američka Reganova administracija, otišli su tako daleko da su lansirali kampanju da opravdaju svoje političke zavere i agresiju protiv nas i zemalja prve linije fronta. Iz tih razloga mobiliju reakcionarne elemente koji pripadaju banditskim grupama, kao što su *UNITA* i druge, iz Zambije, Zimbabvea i Mozambika, i obučavaju ih, naoružavaju i štite da bi pomoću njih mogli da vršljaju u pomenutim miroljubivim zemljama i da ih destabilizuju. Oni, takođe, pripremaju takozvane brze jedinice za borbu protiv nas, u čemu im pomaže američka Reganova administracija. Imperijalistički prijatelji rasističke Juže Afrike vrše strahovit pritisak na nas da prihvatimo, odnosno da im progledamo kroz prste i pristanemo da zajedno s njima uzmemo učešća u zavereničkom potvrđivanju kolonijalnog statusa quoa, što znači da damo blagoslov njihovim programima za bantustanska staništa i eksploatorske akcije privilegovane manjine rasista, kao i za formiranje multinacionalnih korporacija. Mi kažemo: Ne! I dalje ćemo govoriti: Ne!

SWAPO se bori nastojeći da uništi i iskoreni, jednom i za svagda, sadašnji sistem zasnovan na nenaučnom mitu o superiornosti izvesnih boja kože i predodređenim privilegijama izvesnih naroda i rasa. Fašizam, u bilo kom obliku, mora se likvidirati i uspostaviti demokratsko nerasističko društvo, gde ceo narod, ponavljam ceo, podjednako uživa slobode i zaštitu koje mu pruža zakon, bez obzira na boju kože, mesto rođenja, pol ili socijalno poreklo.

Naša borba je revolucionarna i mora da donese plodove na dobro i sreću naroda. Naš je cilj pravedan, legalan, i za njega naši najbolji sinovi i kćeri, očevi i majke polažu svoje dragocene živote, dok su stotine unakažene i osakaćene. Stoga moramo da poštujemo

prolivenu krv ovih nesebičnih žrtava. Moramo se boriti do pobeде! Od sada će svi naši napori biti posvećeni borbi i pobeđi!

U borbi za nacionalno i socijalno oslobođenje Namibije, za slobodu i stvarnu nezavisnost, *SWAPO* stoji i stajaće kao neuništiva sila koja će svaki kamen prevrnuti vodeći narod Namibije ka ostvarenju ovog plemenitog cilja.

U ime Centralnog komiteta našeg moćnog *SWAPO*, želeo bih ovde da se obavežem da ćemo nastaviti s dvostrukim žarom i opredeljenjem da vojujemo za pravednu stvar našeg naroda do konačne pobeđe. Od Kunene do Orange, i od Atlantskog okeana do granice Bocuane i Zambije, Namibija će biti slobodna! To je zadatak koji moramo izvršiti!

Znamo i svesni smo da su pažnja i srca naše braće i prijatelja i svih progresivnih i miroljubivih, demokratskih zemalja okrenuti nama, podstičući nas da se borimo i izvojujemo pobeđu. Želeo bih da zahvalim, celim srcem, onim državama i vladama (naročito zemljama prve linije fronta, Ujedinjenoj Arapskoj Republici, socijalističkim zemljama, državama članicama nesvrstanog pokreta, severnim zemljama), grupama koje nam pružaju podršku, organizacijama i pojedincima, koji i dalje pružaju konkretnu i opipljivu materijalnu pomoć, političku i diplomatsku podršku našoj borbi. Takođe bih želeo da izrazim punu solidarnost i našu podršku narodu Južne Afrike koji predvodi Afrički nacionalni kongres. Mi se divimo hrabrosti borcima *Umkonto we Sizwe*, koji zarivaju kandže u meso rasističkog neprijatelja, nanoseći štetu njegovom vojnom, ekonomskom i trgovinskom potencijalu. Borba naroda Južne Afrike nepokolebljivo je i naša, i mi ćemo zajedno izvojevati pobeđu! Takođe izražavamo solidarnost sa borbom naroda Zapadne Sahare koji predvodi *POLISARIO*, Palestincima pod rukovodstvom *PLO*, Istočnim Timorom koji predvodi *FRETILIN*, kao i sa svim demokratskim revolucijama za nacionalno i socijalno oslobođenje u Latinskoj Americi, Aziji, kapitalističkoj Evropi, Severnoj Americi i drugde.

SWAPO bi želeo da se obrati svim onim državama, vladama i snagama, naročito američkoj Reganovoj administraciji i administraciji Roberta Maldona u Novom Zelandu, koji pokušavaju da vaskrsnu umiruće rasističke ubice iz Pretorije, pružajući im ruku u znak prijateljstva, uključujući i uspostavljanje sportskih veza, i koji svojom reakcionarnom akcijom samo doprinose produžavanju patnji namibijskog naroda i naroda Južne Afrike, koji tavorе pod pritiskom rasističkih mračnih sila. Što se nas tiče, naša rešenost da postanemo slobodni i nezavisni beskompromisna je, nepokolebljiva i čvrsta. Naši saborci i naš narod će nastaviti da vode borbu na

svim frontovima, sve dok rasistički neprijatelj ne bude primoran da napusti svoje kolonijalne i nekolonijalne šeme i ne preda vlast u ruke većine.

Pozivamo Afriku, pokret nesvrstanih i socijalističke zemlje da i dalje nepokolebljivo stoje kao bedem protiv ove ratoborne, provokativne, rasističke šačice, koja već godinama, poput cionističkog Izraela, predstavlja sve ozbiljniju pretnju miru i bezbednosti; apelujemo na sve progresivne i miroljubive snage da prošire konkretnu solidarnu pomoć i podršku Narodnoj Republici Angoli i drugim zemljama prve linije fronta, kao i SVAPO u Namibiji i Afričkom nacionalnom kongresu u Južnoj Africi. Sveobuhvatne ekonomske sankcije moraju se nametnuti tom satanskom režimu! Vreme je za akciju! Nesvrstani pokret ne sme da podleigne imperijalističkim pritiscima, intrigama i zaverama. U duhu Bandunga, Briona i Beograda, on mora da naraste u nepobedivu antikolonijalnu, antifašističku i antiimperijalističku snagu.

Sa naše strane, u revolucionarnom duhu i tradiciji naših pradedova, mi iz SVAPO u Namibiji kažemo: »Umrećemo boreći se!«